

శనివారంపూట

నా పుటకలకీ పూరాచ్చారు మా నాన్నగారు. ఈ పందొమ్మిది సంవత్సరాలనుంచి ట్రాన్సుఫర్ ఆనేముక్కలేదు కాని ఉన్నట్లుండి ఆరోజు ట్రాన్సుఫర్ ఆర్డర్ వచ్చేసరికి దాన్ని అలాగే చేతిలో పుచ్చుకొని కుర్చీలో కూలబడ్డారు

మానాన్నగారు మా అమ్మకు కూడా యిస్తుంటేదు ఈ ఊరు వదలటం. కాని తప్పతుందా. తెల్లవారుజామున వెట్టుకున్నాం

ప్రయాణం.

నేనూ వెళ్ళాలిగామరి అందుకని స్నేహితులందరకు వీడ్కోలు నిచ్చి ఇంటికి చేరా. తెల్లవారుకట్టలే వటానికీ వీలుగాఉండేందుకు గాను, భోంచేసి త్వరగా పడు

అర్థంకాలేదు. ఇంటికి తిరిగి వచ్చా.

మా అమ్మకు జ్వరంవచ్చింది. రెండురోజులయినా తగ్గలేదు. మా నాన్నగారు ఆఫీసుపనిమీద ఊరికి వెళ్తూ కాస్త యిల్లు కనిపెట్టకొని ఉండమన్నారు. నేను డాక్టరు వద్దకు వెళ్ళే ఏవో మందులు ప్రాసె

“పాండు & రుక్మిణి”

కున్నా.

తెల్లవారుజామునే స్టేషన్ చేరాం రైలు కర్కెట్టుముకు రావటంమూలన ఎక్కువసేపు స్టేషన్లో వేచియుండవలసిన అవసరంలేకపోయింది రెండురోజుల తరువాత మా గమ్యస్థానం చేరుకున్నాం.

ఊరు కొత్తగాబట్టి ఆరోజు సాయంత్రం ఊరు చూచుటకు బయలుదేరా. కొంత దూరము పోయాక, అక్కడ ఒకమ్మాయి రోడ్డు మీద ఆచుకొంటున్నది. ఇంతలోకి వాళ్ళమ్మనుకుంటూ, వాకిల్లోకి వచ్చింది, “ఎక్కడున్నావే పద్మా” అంటూ పద్మ వాళ్ళమ్మ వద్దకు పరుగెత్తింది వాళ్ళమ్మ ఏదో అంది పద్మనన్ను చూపించింది ప్రశ్నార్థకంగా. వాళ్ళమ్మ “ఆ” అంది నాకు వినబడటట్లు పద్మలోపలకు పరుగెత్తింది ఆమె గబగబ లోనికి వెళ్ళింది. నాకేమీ

యివి సాయంత్రానికి యింటికి ఉంచండి నేనువచ్చి చూస్తా” అంటూ నేను యింటికివచ్చి డబ్బు తీసుకొని బజారుకు వెళ్ళుంటే “బరేయి పాండు! మరచిపోయేవు. యివాళ శనివారం సాయంత్రం పూజకు అరటిపళ్ళు తీసుకొనిరా!” అంది మా నాయనమ్మ బజారుకు వెళ్ళి మందులు అరటి పళ్ళు కొనుక్కొని వస్తున్నా. దారిలో మొన్నటి పిల్ల ఏడుస్తూ కనిపించింది. అసలు స్వతహాగా నాకు పిల్లలంటే మహా ప్రేమ. వాళ్ళేడుస్తుంటే నేను చూడలేను. నా హృదయం కరగిపోతుంది. అందువల్ల యింట్లో తమ్మాయిలను, చెల్లాయిలను కిందకి దింపే వాడినికాను అప్పుడప్పుడు నేను పిల్లలతోఉంటే, మా అమ్మ “ఇంకా కాలేజీకి పోవేరా వెళ్ళవా” అంటూ కసరినరోజులు లేకపోలేదు అందుకని పద్మ ఏడుస్తుంటే

రు 1000 బహుమానం
లెప్పర్ క్యూర్
 (రిజిస్టర్డ్)
 కుష్ఠ, బొట్టి, సుఖరోగాదులకు
 గ్యారంటీ చికిత్స
 అన్ని భాషలలోను కేటలాగు ఉచితం

లక్మీ అండ్ కో
 (రిజిస్టర్డ్)
 H O వాల్తేరు, ఆర్. యస్.
 బ్రాంచీలు:
 2/135 బ్రాడ్వే మదరాసు.
 గాంధీనగర్, విజయవాడ
 కటక్, సికింద్రాబాదు,
 రాజమండ్రి etc

నాకు అదేమిటాగా అనిపించింది. “ఎందుకు పద్మా! ఏడుస్తున్నావ్?” అని అన్నా ఆ అమ్మాయి యింకా ఎక్కువగా ఏడ్వటం సాగించింది ఏడేవాళ్లని ఓదారుస్తుంటే యింకా ఎక్కువగా ఏడుస్తారని విన్నా. అందుకని నేనేమీ అనుకోకుండా “ఎందుకు పద్మా! ఏడుస్తున్నావ్” అంటూ దగ్గరకు వెళ్లా ఆ అమ్మాయి మరీ ఏడ్వసాగింది నాకు ఏమీ తోచలేదు. “ఎవరయినా కొట్టారా!” అని ప్రశ్నించా మాట్లాడలేదు. “అమ్మ కోప్పడిందా” అన్నా. సమాధానంలేదు. “చీమలుగాని, ఏమయినా కుట్టాయా?” అని అడిగా నోరు కదల్చలేదు. “అయిదుగో అరటిపండు తీసుకో!” అం ఏడుపు “ఏదయినా, అమ్మాయి వెంట పరుగెత్తా

నాన్న కొనిపెట్టలేదా” అని ఆప్యాయంగా అడిగా. ఏడుపే దానికి సమాధానం. నాకు విసుగెత్తింది. ఎన్ని ప్రశ్నలువేసినా సమాధానం లేదు. దగ్గరకు వెళ్లి కళ్లనీళ్లు తుడిచి బుజ్జగించపోతే కొద్దిగా దూరంగా జరిగింది నా కేమీ అంతుపట్టలేదు. “నీ కేమీయినా తింటానికి కావాలా?” అని అన్నా ఏమీ మాట్లాడలా “హానం అర్థాంగీకారం” అని ఎక్కడో విన్నట్లు జ్ఞాపకం అందకని అరటిపండు కట్టితీసి “ఇదుగో తీసుకో” అని యివ్వబోయా ఇంక ఆ అమ్మాయి అచ్చటుండలేదు పరుగెత్తసాగింది నేను “పాపా! నేను “పాపా! యిదుగో అరటిపండు తీసుకో!” అం ఏడుపు “ఏదయినా, అమ్మాయి వెంట పరుగెత్తా

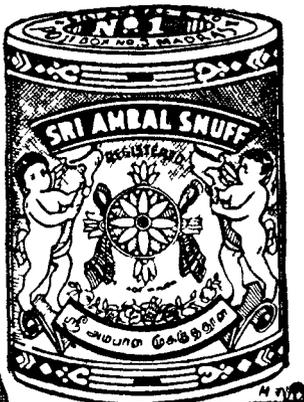
నేను ఆ అమ్మాయిని పట్టుకోవాలని ఎంతో ప్రయత్నించా. కాని నేను ఆ అమ్మాయిని పట్టుకోలేకపోయాను. రోడ్డు వెంట ఇద్దరం పరుగెత్తుతున్నాం ముందు ఏడుస్తూ ఎప్పుడు తరువాత అరటిపండు అందిస్తూ నేను. కొంత దూరం ఈవిధంగా పరుగెత్తాం. కానేపటిక ఆ అమ్మాయిని ఎవరో పట్టుకొని “ఎమిటమ్మాయి ఎందుకు ఎరుగెత్తతూ ఏడుస్తున్నావు” అని అడిగారు ఆ ప్రశ్నకు సముధానం నేను గంట నేపటినుంచి ప్రయత్నించినా దొరకలేదు నాకు యిట్టికయినా లభిస్తుండేమోనని ఏద్యమక ఆశగా చూచా నా ఆశలు నెరవేరాయి. కాని నేను ఆ అమ్మాయిని ఆ ప్రశ్న ఎందుకువేశానా అనుకొన్నా. నాదారిన నేను పోయినట్లయితే బాగుండేదనుకొన్నా.

“నన్ను ఎత్తుకొని వెళ్లటానికి చూస్తున్నాడు” అడిగి.

ఆ అమ్మాయి నోటివెంట ఆ కలుకులు రావకమేమిటి, నేను “హానం వేళ్ళరా! నేను పిల్లలను ఎత్తుకుపోయేవాణి నా” అని అనుకోవడమేమిటి, నావీపుమీద దరువు ప్రారంభించటమేమిటి అన్నీ తన కాలంలో జరిగాయి పెద్దపెద్ద గుద్దులు గుద్దుతున్న శబ్దం నాకు వినబడింది కానీపు “యిది నా వీపుమీదేనా” అని సందేహం కలిగింది. “వెధవా! పిల్లను పట్టుకుపోవటానికి వచ్చా!” అంటూ ఎవరో గుండెలో పొడిచాడు నేను

శ్రీ అంబాల్

అఫీసర్స్ నస్యము

శ్రీ అంబాల్ అండుకంపెనీ,

తపాలు వెళ్లె సం 8 మదరాసు

(42-వ పేజీ చూడండి)

విచిత్రంగా వుంటాయి మే, సెప్టెంబర్ నెలల మధ్య గూళ్లు కట్టుకుంటాయి పంటచేలకు దగ్గరగా వుండే ఈత, ఖరూరం, మొదలైన చెట్లపై గూళ్లు కడతాయి. పక్కలంచులు పడునుగా ఉండే ఒక రకమైన పచ్చి కను, పరి ఈనెను ఉపయోగిస్తాయి గూడు దట్టంగా, పొడుగ్గా వుంటుంది దాన్ని కొమ్మకు తలకిందులుగా వేరాక దీస్తాయి. గూటిలో గుడ్లువెట్టే స్థలంమీద కొద్దిగా బురదకూడా ఉంచుతాయి గూటిలోకి పొడు గాటి ఇరుకుదోవ వుంటుంది మగ గిజగాడే ఎక్కువగా గూడు నిర్మాణంలో పనిచేస్తుంది గూడు పూర్తి కావచ్చే సమయంలో ఆడపక్షి వచ్చి తనిఖీ చేస్తుంది

ఇల్లు నచ్చినట్లయితే ఆడపక్షి మగపక్షిని భర్తగా ఒప్పుకుంటుంది ఆ తరవాత ఆడపక్షి గూడు లోపలి భాగం తనే పూర్తిచేస్తుంది తరవాత గుడ్లు పెడు తుంది మొదటిభార్య గుడ్లను పొదుగు తుండగా మగపక్షి ఆపక్కనే ఇంకొక గూడు కట్టడం ప్రారంభిస్తుంది దాన్ని ఇంకొక ఆడపక్షి కిస్తుంది ఈవిధంగా ఒక మగపక్షికి రెండుమూడు, ఇంకా ఎక్కువకూడా భార్యలు వుంటాయి అందరికీ అన్ని గూళ్లు తనే కట్టియిస్తుంది తడవకు రెండునూడి నాలుగు వరకూ గుడ్లు వెట్టబడతాయి గుడ్లు తెల్లనివి ఆడపక్షి దే పొదగటం, పిల్లలను పోషించటం వగైరా బాధ్యత.

శనివారంపూట

(40 వ పేజీ తరువాయి)

ఏరో చెప్పగోయాకాని ఎవరో నా నోయిమూసి తలవంచి ముఖం గద్దలు రెండుగుద్దాడు నాకప్పుకొట్టి తెలిసినవాళ్ళతో చెప్పమని జ్ఞాపకంవచ్చింది ఈ మధ్య ఏది హేను యిరవయి రోజునుంచి ఊళ్లో ఒకటే అలబడిగాఉంది పిల్లలను పట్టుకుపోతున్నారట పిల్లలకు అరటిపళ్లు మొదలయిన పండ్లలో మత్తుపనాథాలు కలిపి, పిల్లలకిచ్చి, మత్తుతో పడిపోగానే,

గోతంలోకట్టి తీసుకుపోతున్నారట అందుకని పిల్లల్ని ఎవరూ బయటకు పంపటంలేదు. యితరులు ఏవయినా పళ్లు, గిట్టాయిస్తే తీసుకోవద్దని, ఒకవేళ యివ్వవస్తే పరు తల్లిదండ్రులు హెచ్చరిస్తున్నారట పిల్లలను యినన్ని ఊణంలో జ్ఞాపకంవచ్చాయి అందరు నా జేబులు వెదికి మందులు బయటకు తీశారు “యింకేం సందేహాలేదు జేబుల్లో మందులు చేతిలో అరటి పండ్లు యింతవరకు ఎంతమందిని

బాబు యింతలోకే ఎవరో ఒక మహానుభావుడు “యికా చూస్తున్నారే చల్లగా అయ్యగారిని పోలీస్ స్టేషన్ కి తీసుకు పదండి” అన్నాడు

అదేసమయంలో “ఏ మి తే పద్మా” యిదంతా” అంటూ పద్మ తల్లిసమూహంలోనికి ప్రవేశించింది నాకంటికానిక ఒక దేవతలా అగుపించింది ఆవిడై నా ఏదయినా చెప్పతుండేమోనని ఆశ కలిగింది ఆవిడ నా అవతారం చూచింది జుట్టంతా రేగివుంది.

ఖరీదు రు 15/-లకు తగింపబడినది

పోస్టేజి ప్యాకింగు రు 5/- అడనం కొత్త నాజుకు మాడలో చాలకాలం వుండును పోస్టిమిగలది చాక “కాక్ బైట్ గాస్ లైట్” ప్రకాశవంతమైన మొతురునిచ్చును

ఈ తగింపువర 15 రోజులకు మాత్రమే GLOBE WATCH CO (A W) P Box 6843, Calcutta 7

పట్టాపురా! దౌర్భాగ్య గృహ! నీకాలం సమీపించిందిలే” “అని అమ్మాయి వంకతిరిగి “ఈ అమ్మాయి అదృష్టవంతురాలు యికా యితనివలలో పడలే” అంటూ రెండుపోట్లు పొడిచాడు ఒకాయన నన్ను - అబ్బ - అబ్బ (చెప్పకుంటే సిగ్గుచేటు) - ఎంత నొప్పి! ఎంత నొప్పి! నాకేమి చెయ్యాలో తోచలేదు నేనేదో వారించజోయాను “యికా ఏదో కూస్తావేమిరా గాడిదా” అని మల్లా. అబ్బ.. అబ్బ. చచ్చానా

మొఖమంతా చెమటలుకార్చున్నది చొక్కా చినిగిపోయింది. (కొత్తచొక్కా పాపం!! దాని ఖర్చు) ఆవిడకు ఏమీతోచలే దల్లెకిన్నది నా దగ్గరకు వచ్చి “క్షమించునాయనా యింత జరుగుతుందనుకోలేదు మా అమ్మాయి ప్రాద్దుటనుంచి సాయంత్రంవరకు రోడ్డుమీదే ఉంటుంది ఈ మధ్య పిల్లలను పట్టుకుపోతున్నారని వెనక్లొకూడా పడున్నది. పిల్లలకి పళ్లుగిట్టాయిచ్చి మోసం చేస్తున్నారట నీకేమీ ఎవరయినాయిస్తే తిన

వద్దనిచెప్పా. ఎంతచెప్పినా రోడ్డు మీదనుంచి కదలిరాకపోతే నిన్ను చూపించి “పట్టుకు వెళ్తాడు బాగ్రత్త అనిచెప్పా అదే యింత వరకు తీసుకువచ్చింది” అంటూ జాలిగా రెండు అశుబిందువులు రాల్చింది. వానకురిసి వెలసినట్లని పించింది.

నాకాసమయంలో నవ్వాలో ఏడవ్వాలో అర్థంకాలేదు. జనంలో అలజడి బయలుదేరింది ఇందాక గుండెల్లో పొడిచినతనువచ్చి నా చొక్కా నవరించాడు ఇంకా కడు నా జుట్టు సరిచేశాడు ఒక ముసలమ్మవచ్చి “ఎంతఖర్చుపట్టింది నాయనా శనివారంపూట ప్రోద్దున్నే ఎవరిముఖం చూచావో” అంటూ నాముఖం తుడిచింది ఇంతలో ఎవరో ఊడా తీసుకువచ్చి నాముఖం కడిగారు

మరెవరో కాఫీ తీసుకు వచ్చారు. కొంతమంది నావళ్ళు వత్తారు నన్ను రిక్షా ఎక్కించారు ఇంతవరకు నా ప్రయత్నం ఏమాత్రం లేకుండా జరిగిపోయింది రిక్షా ఎక్కి వెనక్కి చూచా. పద్మ హృదయంలో చిన్న చిన్న భయాలులేచి నా యల్లెఉంది. వాళ్ళమ్మ కొంగు వెనకాలుండి పొంచి పొంచి చూస్తున్నది పద్మ “అయితే అమ్మా! ఈ అబ్బాయి పిల్లలను పట్టుకు వెళ్లేవాడుటే” అని అడిగింది అమాయకంగా అంతా నవ్వారు. వాళ్ళమ్మ “పిల్లలను పట్టుకు వెళ్లే వాడు కాడే. మీ అన్నయ్య తెలిసిందా” అంది. పద్మ “అయితే అన్నయ్యా! నాకు అరటి పండిస్తావా” అని అడిగింది. అంతా గొల్లుమన్నారు “నాయడైతే యిదంతా కలేనా-అరెరె” అను త్రం యిస్తాలే” అన్నా నేను అను కోకుండా నేను వెళ్ళబోతుండగా బయలు దేరా—

జనం అంతా కలిసి “విచారిస్తున్నాం! తమించండి” అన్నారు

“ఎంత విచారిస్తే ఏం లాభం, శనివారంపూట అనవసరంగా వీపు గజం ఎత్తున వాచి పోయిందే” అన్నా.

“ఏమిటా గజంఎత్తున వాచి పోయింది. లేలే టైమ్ అవుతుంది. త్వరగా పోవాలి. ఈబండి తప్పితే నాయంత్రం వరకు యిక్కడే ఉండాలి” అంటూ కేకలేసింది మా అమ్మ.

చుట్టూచూచా రిక్షాలేదు, జనం లేదు నేను మాత్రం పక్క మీదున్నా గడియారం పంకచూచే స్పరికి రెండున్నరయింది కుంటూ మొఖం లోముకోవటానికి బయలు దేరా— ★

కొత్త బొమ్మ రిల్లు సీరియల్

హాకల్ బెరీఫిన్

మార్క్ ట్యూన్ రచించిన “హాకల్ బెరీఫిన్” నవల ఆరువారం 23-1-52 నుండి మా సచిత్ర వారపత్రికలో సీరియల్ గా ప్రకటిస్తున్నాము సుమారు ఏడాది కిందట మా పత్రికలో సీరియల్ గా ప్రకటితమైన “టామ్ సాయర్” కు ఈ కొత్తనవల తరవాత కథ ఇందులో హాకల్ బెరీ ఫిన్ కథానాయకుడు, టామ్ సాయర్ ఉపసాహాయకమే మార్క్ ట్యూన్ రచన మా పాఠకులకు బాగా పరిచితమైనదే కనుక “హాకల్ బెరీ ఫిన్” ప్రాకస్త్యాన్ని గూర్చి వేరే చెప్ప వసవరం లేదు. అతని నవలన్నిటిలోకీ ఇదే అగ్రగణ్యమని విమర్శకులందరి అభిప్రాయము.

—సంపాదకుడు.